सा मृगाङ्कवती नाम हृदयं तस्य तत्क्षणं
विविशः दत्तमार्गा इव दृष्ट्या अस्य सविकाशया । 89
तस्या अपि मुहुः स्निग्धा प्रथमप्रेमशंसिनी
न्यस्ता तं प्रति दूती इव दृष्टिश् चक्रे गतागतं । 90
प्रविष्टां वृक्षगहनं ताम् अपश्यन् अथ क्षणात्
श्रीदत्तः शून्यहृदयो दिशो ऽपि न ददर्श सः । 91
ज्ञातं मया ते हृदयं सखे, मा अपह्नवं कृथाः,
तद् एहि तत्र एव गच्छामो, यत्र राजसुता गता । 92
इत्य् उक्तश् च इङ्गितज्ञेन सुहृदा वाङ्कशालिना
तथा इति स ययौ तस्याः संनिकर्षं सुहृत्सखः । 93
हा कष्टम् अहिना दष्टा राजपुत्री इति तत्क्षणं
आक्रन्द उदभूत् तत्र श्रीदत्तहृदयज्वरः । 94
विषघ्नम् अङ्गुलीयं च विद्या च सुहृदो ऽस्य मे
अस्ति इति गत्वा जगदे कञ्चुकी वाङ्कशालिना । 95
स च तत्क्षणम् अभ्येत्य कञ्चुकी चरणानतः
निकटं राजदुहितुः श्रीदत्तम् अनयद् द्रुतं । 96
सो ऽपि तस्यास् तद् अङ्गुल्यां निचिक्षेप अङ्गुलीयकं,
ततो जजाप विद्यां च, तेन प्रत्युज्जिजीव सा । 97
अथ सर्वजने हृष्टे श्रीदत्तस्तुतितत्परे,
तत्र एव ज्ञातवृत्तान्तो राजा विम्बकिरू आययौ । 98

Digitized by Google